

Doek en planken

dramateksten

Bart J.G. Bruijnen

Doek en planken

Het Verdrongen Kalf
2021

© 2021 Bart J.G. Bruijnen
Vormgeving: Het Verdronken Kalf
Druk: Brave New Books
ISBN 9789464351811 / NUR 307
Dit boek is uitgegeven in eigen beheer,
en er heeft geen redactie plaatsgevonden.

Dramateksten
een filmscript
een toneelstuk
een toegift

Voor mijn zoons Bart,
Sebastiaan, Jonathan en
Maximiliaan, met de wens
dat ze altijd goed voor
hun vrouwen zullen zijn

inhoud

the relivery	9
de receptie	171
an essential excerpt of a non-hobbit movie	227

the relivery

FILMSCRIPT: THE RELIVERY (EEN WEERGAVOLLE COMEDY)

FADE IN

1. INT. KANTINE UNIVERSITEITSGEBOUW - MIDDAG

Twee jonge rechtenstudentes, begin 20, zitten aan een tafeltje koffie of thee te drinken (uit plastic bekertjes): BARBARA en JACQUELINE.

BARBARA
(*fluisterend, tegen
JACQUELINE*)

Stil! Daar komt ze.

JERNEY WILSON, jonge Amerikaanse vrouw (*exchange student*) van mid 20, loopt naar het tafeltje van BARBARA en JACQUELINE toe met een bekertje thee in haar hand en gaat zitten.

JERNEY komt uit Amerika, maar haar moeder is Nederlands. Dat ze in Nederland een jaartje rechten studeert heeft meer te maken met dat ze het land wil meemaken dan dat ze per se iets van Nederlands recht op wil steken.

JERNEY spreekt en verstaat redelijk wat Nederlands; meestal voldoende voor alledaagse huis-, tuin-, en keukenconversaties. Ze probeert ook Nederlands te praten waar ze maar kan, en dat gaat haar beter af dan anderen van haar verwachten.

JACQUELINE
(*tegen BARBARA, weinig
articulerend*)

Ach, ze kan ons toch amper verstaan.
Je moet bijna alles voor haar herhalen
in het Engels, heb ik gehoord.

JERNEY gaat bij BARBARA en JACQUELINE zitten.

JERNEY
(*met duidelijk Amerikaans
accent*)

Hallo, dames. Even lekker thee
drinken. Is het okay als ik hier ga
zitten?

BARBARA en JACQUELINE groeten JERNEY zwijgend en
subtiel. Aan de neutrale reactie van hen is te zien
dat JERNEY toch niet echt bij het groepje hoort.

JACQUELINE

*(naar haar nagels kijkend,
haar lippen amper bewegend)*

Als we gewoon net doen alsof we met
onze nagels bezig zijn, kunnen we
gewoon heel makkelijk over haar
roddelen.

BARBARA houdt haar handen gestrekt en doet ook
alsof ze haar nagels bestudeert.

BARBARA

*(ook pratend als een
buikspreker, tegen JACQUELINE,
maar haar niet aankijkend)*

Ja, we praten gewoon over onze nagels.
Dan weet ze niet dat we het over haar
hebben.

JACQUELINE

*(lippen weer normaal
gebruikend)*

En misschien moeten we eigenlijk ook
gewoon gewoon praten. Anders denkt ze
dat we over haar praten.

JERNEY

(tegen BARBARA en JACQUELINE)

Hey, guys, even praten. What about the
verslag?

JACQUELINE

(tegen BARBARA)

Ze heeft het over het verslag.

BARBARA en JACQUELINE kijken elkaar even strak aan
en beseffen dan (blijkbaar) dat ze niet meer om een

gesprek met JERNEY heen kunnen. JERNEY heeft door dat ze op dat ze op de scheidslijn van negeren en tolereren zit, maar ze laat zich niet kennen.

BARBARA

(tegen JERNEY)

Yes, we have to... We moeten de taken even verdelen.

(tegen JACQUELINE)

Ja, jeetje, ik ben helemaal niet zo'n talenwonder. Ik ben niet voor niets rechten gaan studeren!

JACQUELINE

(tegen BARBARA)

Laat mij maar. Doe jij de inleiding?

BARBARA knikt. JERNEY wacht geduldig, zwijsend.

JACQUELINE buigt zich overdreven naar JERNEY toe.

JACQUELINE

(tegen JERNEY)

Our idea was...

*(haar hoofd wijzend naar
BARBARA)*

She does the *inleiding*.

BARBARA

(knikt enthousiast)

Yes, *inleiding*.

JACQUELINE

(tegen JERNEY)

She's very good at the *inleiding*. So, yes. And I do the *nawoord*. And then you do the *middelste stuk*.

JERNEY

Wacht even! So I have to... The so-called middle piece is actually the whole paper!

(wat haperend)

Dus ik moet de meeste doen?

BARBARA en JACQUELINE kijken elkaar tevreden aan.

BARBARA

Ja, maar jij bent de *exchange student*!

JACQUELINE

Yes, you are here to learn over onze Dutch law!

BARBARA

Ja, en bovendien hebben wij het heel erg druk en zo met de voorbereidingen van het gala.

JERNEY heeft goed door dat het geen zin heeft tegen de twee in te gaan.

JERNEY

Well, okay. No problem. Ik zal dat wel doen.

BARBARA

(*terwijl ze opstaat*)

Ja, en *next time* doen wij wel het meeste.

(*tegen JACQUELINE*)

Kom, we gaan.

BARBARA en JACQUELINE vertrekken. Hun geroddel is nog even hoorbaar. JERNEY blijft aan het tafeltje zitten.

JACQUELINE (O.S.)

Belachelijk dat wij zo'n kind op sleeptouw moeten nemen.

BARBARA (O.S.)

En dan moet het nog allemaal in het Engels ook! Ik ben verdorie niet voor niets Nederlands recht gaan studeren. Nédérlands recht! Kun je nagaan!

JERNEY kijkt zuchtend in haar bekertje thee.

JERNEY
(Amerikaans accent, half
mompelend)
Godverdomme!

2. INT. UNIVERSITEIT, KAMERDEUR DR. DRIJKONINGEN
- MIDDAG

We zien de kamerdeur (buitenkant) van DR. DRIJKONINGEN (mid 40), de afstudeerbegeleider van KARIN VAN LANSCHOT (bedrijfskundestudente, mid 20). Het bordje met de naam DR. DRIJKONINGEN (en het kamernummer) is duidelijk zichtbaar.

KARIN is niet de slimste of snelste student, maar dat ze goed kan praten, valt niet te ontkennen.

KARIN (O.S.)
...en dan wil ik in ieder geval kijken naar de eenwording van dit Europese fenomeen, onder andere. De tegenstrijdige drang van het doorgeven van specifieke herhalingen, en het tegengaan van de beperkte virtuositeit van bepaalde geprivilegieerde processen hebben in de afgelopen tijd namelijk veel uiteenlopende feiten voortgebracht. En verbreding...

3. INT. UNIVERSITEIT, KAMER DR. DRIJKONINGEN -
MIDDAG

KARIN zit, niet al te zelfverzekerd, tegenover haar scriptiebegeleider DR. DRIJKONINGEN, aan zijn bureau. Ze praten over KARINS vorderingen bij het schrijven van haar scriptie.

KARIN
...eh, verbreding vind ik heel belangrijk hierbij, natuurlijk. Ook multidisciplinair gezien. Maar ik moet zeggen dat met de huidige input...

DR. DRIJKONINGEN

(valt KARIN in de rede)

Maar, mevrouw Van Lanschot, hoe verbent u nu concreet met uw verslaglegging? Hoeveel pagina's heeft u momenteel op de teller staan?

KARIN

*(weer wat zenuwachtiger,
ratelend)*

Aantal pagina's? Ja, dat is toch moeilijk te zeggen zo, hoor. Zo'n scriptie is toch de kers op je studie, en je moet namelijk eerst de goede invalshoek weten. Ik ben heel veel aan het inlezen, en het is vooral jammer dat er zo weinig eenduidigheid is in de literatuur. Ik had gisteren nog..

DR. DRIJKONINGEN

*(KARIN weer in de rede
vallend)*

Op papier, mevrouw Van Lanschot, heel simpel, wat heeft u inmiddels op papier staan?

KARIN

Mijn printer is kapot.

DR. DRIJKONINGEN

Heeft u al iets geschreven? Überhaupt iets? U bent al ruim driekwart jaar met deze opdracht bezig.

Er is een korte, onaangename stilte.

KARIN

Eh, de opzet heb ik. De opzet is helemaal af. Alle bronvermeldingen ook. Veel van de bronvermeldingen. En de rest is gewoon een kwestie van invullen.

DR. DRIJKONINGEN schraapt overdreven hard zijn keel.

KARIN

De structuur... De opzet is zo dat het allemaal heel makkelijk in te vullen is. Qua tijd is het meeste denk ik al gedaan.

DR. DRIJKONINGEN

Kunt u eens meebrengen wat u tot nu toe opgeschreven heeft? Of doorsturen?

KARIN is stilgevallen. Ze kijkt DR. DRIJKONINGEN niet meer aan, maar staart naar de zijkant van het bureau. DR. DRIJKONINGEN ademt hard uit door zijn neus, vouwt zijn handen ineen, maakt aanstalten om iets te gaan zeggen.

DR. DRIJKONINGEN

(kalm)

Mevrouw Van Lanschot, u moet zich eens afvragen of het niet toch te zwaar voor u is. Ruim zeven jaar doen over een studie van vier jaar is niet meer van deze tijd. We zitten hier nota bene op de faculteit Bedrijfskunde. Niet de uitdagendste der studies, zegzegd. En ik kan het weten. Ik heb tevens psychologie gestudeerd. Maar in de tijd dat u zogenaamd met uw scriptie bezig bent heb ik al een aantal van uw medestudenten tot de eindstreep begeleid die later zijn begonnen dan u. Zelfs een student die hogere wiskunde studeert en het enkel grappig vond om er een graad bedrijfskunde naast te halen.

KARIN

(met enigszins trillende stem)

En nu dan? Moet ik stoppen? Ik kan het echt wel. Ik kan binnenkort wel wat

laten zien. Ik kan echt wel binnen een paar weken klaar zijn. Ik ben er echt bijna. Echt waar.

DR. DRIJKONINGEN buigt wat naar voren en kijkt KARIN strak aan.

DR. DRIJKONINGEN

Resultaat, mevrouw Van Lanschot, resultaat. Ik stel voor dat we elkaar volgende week weer ontmoeten en dat u dan aantoont dat u serieus met uw verslag bezig bent. Overtuigt u me niet, dan trek ik mezelf terug en zoekt u maar een andere afstudeerbegeleider.

KARIN

(nervus opgewonden)

Dank u, meneer! Ik ga straks meteen mijn printer maken.

DR. DRIJKONINGEN

(droog)

Ik zie u volgende week.

KARIN

(ratelend)

Misschien dat ik correcties bij internationale economische welvaartsvergelijkingen toe kan voegen of er in ieder geval naar kan verwijzen. En het idee dat bij iedere groei de relevante kernwaarden ook in aantal kunnen veranderen. Misschien gebeurt dat wel altijd. Want als...

DR. DRIJKONINGEN

(fermer, KARIN in de rede vallend)

Mevrouw Van Lanschot, ik zie u volgende week.

KARIN merkt dat ze aan het raaskallen is. Ze herpakt zich en met een krampachtige glimlach op haar gezicht verlaat ze de kamer.

4. EXT. BINNENSTAD, WOONWIJK, STRAAT - EIND
MIDDAG

JERNEY komt wat nors aanfietsen. Het is een zomerdag. Bij nummer 24, een huis van vier hoog met op elke etage twee appartementen, gaat ze de stoep op, stapt ze van haar fiets af en begint deze op slot te zetten (met maar liefst zes uiterst goedkope, makkelijk te openen kettingsloten).

KEES (mooie jongen, 20 jaar, woont ook op nummer 24, een etage hoger dan JERNEY en KARIN) komt ook aan op de fiets. JERNEY heeft nogal een zwak voor hem.

KEES

(vrolijk, geïnteresseerd)

Hoi, Jerney!

JERNEY draait zich om. Ze ziet KEES en begint meteen overdreven te glimlachen.

JERNEY

(enthousiast, Amerikaans accent)

Hoi, buurman van boven! Hoe is het met je?

KEES

Ach ja, z'n gangetje.

JERNEY

What?

KEES

(lachend, joviaal, bijna roepend)

His little gang!

JERNEY

(ook lachend)

Whát?

Ze zijn tegelijkertijd klaar met het op slot zetten van hun fiets.

KEES

Never mind.

*(aanstalten makend om het huis
binnen te gaan)*

But, hey, shall I escort you to your door?

JERNEY

Ooh, a gentleman!

KEES opent de deur van de hoofdingang en ze gaan samen het gebouw binnen.

5. INT. APPARTEMENTENCOMPLEX, GANG/TRAP - EIND
MIDDAG

JERNEY en KEES lopen samen de trappen op naar hun appartementen. JERNEY moet naar de derde verdieping, KEES naar de vierde.

KEES loopt op de trappen voorop. JERNEY 'moet' wel naar zijn billen kijken.

KEES

And are you still enjoying our little wet and chilly country?

JERNEY

Kees, alsjeblieft Nederlands praten.

KEES

Okay. Kan ons kleine natte klotelandje je nog bekoren?

JERNEY

(moeilijk kijkend)

Uh... Bekoren? Wat is bekoren?

KEES

(iets langzamer pratend)

Vind je het nog steeds leuk om hier in Nederland te zijn? Ik zei het eigenlijk net al: *are you still enjoying our country?*

(weer iets sneller)

Ik bedoel, we hebben ook mooie kastelen, bijvoorbeeld. Een paar. Je moet ze wel heel goed zoeken. Dus zo klein kan ons landje ook weer niet zijn, zeg maar.

JERNEY lacht wat verlegen en wrijft in haar gezicht.

KEES

Maar je spreekt trouwens inderdaad aardig Nederlands. Waar heb je dat zo snel geleerd?

JERNEY

Mijn moeder is Nederlands.

(pauze)

Sorry, ik ben wat *absent-minded*. Ik had een slechte dag.

Er valt een stilte.

KEES

(overdreven flirterig)

Ik had ook een slechte dag, tot ik jou net tegenkwam.

Inmiddels zijn ze bij de deur van JERNEY'S appartement aangekomen.

JERNEY

(verlegen, maar vrolijk)

Nou, jij maakt mij ook blij.

JERNEY maakt haar voordeur open.

KEES

Gelukkig maar! En anders weet je met te vinden. Fijne avond nog!

JERNEY

Yup!

KEES loopt door en JERNEY gaat haar appartement binnen en sluit de deur achter zich.

6. INT. APPARTEMENT VAN JERNEY EN KARIN - EIND MIDDAG

JERNEY en KARIN wonen hier met z'n tweetjes. Het appartement heeft twee slaapkamers, een keuken, een woonkamer en een badkamer. Groot is het allemaal niet.

JERNEY

(tegen zichzelf)

Good job, Jern. All you can say is 'yup'? Now he thinks I'm an idiot.

KARIN (O.S.)

(roepend)

Jerney? Ben jij dat?

[JERNEY spreekt KARINS naam steevast op z'n Engels ('Karen') uit.]

JERNEY

(roepend)

Hi, Karen. Ja, ik ben het.

JERNEY hangt haar tas op.

JERNEY

(hard, maar niet roepend)

Fijn dat je bent thuis. Ik had een lousy day.

JERNEY loopt naar de woonkamer. KARIN komt haar tegemoet. Ze is gekleed in een badjas en is met een handdoek haar haren aan het droogwrijven.

KARIN

You know what I hate? What I really hate?

JERNEY

Nederlands, Karen! Ja, eh... *Mushrooms?*

KARIN

Wat?

JERNEY

Mushrooms! Je haat *mushrooms*. Sjam-pin-jons...

KARIN

(wat verward)

Nee, eh, ja. Nee.

JERNEY

Jongens met een coltrui? Die haat je, weet ik.

KARIN

*(inmiddels de
communicatiestoornis
begrijpend)*

Ja. Nee. Ook. Maar dat bedoel ik niet.
Waar ik echt een hekel aan heb is die
arrogantie van docenten!

JERNEY laat met haar blik blijken dat ze aandacht voor KARIN heeft, en ze wacht KARINS toelichting op haar opmerking af.

KARIN

*(op JERNEY'S zwijgen
reagerend)*

I hate the arrogance of teachers.

JERNEY

(kalm)

I got it.

KARIN

Vreselijk, toch? Die Drijkoningen
snapt niet dat ik die scriptie gewoon
al helemaal in mijn kop heb zitten, in
grote lijnen. De kutvent!

KARIN loopt, druk met de handdoek, in de weer de woonkamer uit.

KARIN (O.S.)
(*roepend*)

Ik had water opgezet. Maak jij even thee? Weet je wat het is met die universiteit? Ze leren je eigenlijk pas dingen als je eerst bewezen hebt dat je het snapt. Toch?

De fluitketel begint te klinken.

JERNEY
(*roepend*)
Ik heb liever wijn.

KARIN (O.S.)
(*harder roepend*)
Ik hoor je niet!

JERNEY
(*ook harder roepend*)
Dat is de *kettle*! Maar ik drink wijn!

JERNEY loopt de keuken in, zet de fluitketel op een andere pit van het fornuis en zet het vuur uit.

Ze kijkt in een pan die ook op het fornuis staat en trekt een vies gezicht.

JERNEY
(*roepend*)
Eet jij thuis, Karen?

JERNEY pakt een wijnfles van het aanrecht en ruikt aan de flessenopening. Haar blik toont tevredenheid.

KARIN (O.S.)
(*roepend*)
Ja, ik heb pizza besteld.

JERNEY kijkt in de kast met glazen.

JERNEY

(roepend)

Pizza?

JERNEY pakt twee glazen uit de kast.

KARIN (O.S.)

(roepend)

Ja, pizza!

JERNEY verplaatst zich met de wijn en de glazen naar de woonkamer.

JERNEY

(roepend)

Okay. Lekker! Voor mij met vier kazen,
and for you the tuna, right?

KARIN (O.S.)

(roepend)

Wat?

JERNEY gaat op de bank zitten en schenk twee glazen wijn in. Ze pakt haar telefoon.

JERNEY

(roepend)

Wil jij weer de *tuna pizza*?

(lachend)

Of zal ik met *mushrooms* bestellen?

KARIN komt de woonkamer binnen. Ze heeft een spijkerbroek en een sweater aan, en ze is bezig met het leggen van een paardenstaart in haar haar. Ze ziet JERNEY op de bank en maakt een gebaar alsof ze vanaf een afstand JERNEY'S telefoon weg wil leggen.

KARIN

Nee, ik heb al besteld. I already
ordered.

JERNEY

Vier kazen voor mij?